

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Για το βιβλίο «Το όνειρο του Οδυσσέα»

Ο δημοσιογράφος Οδυσσέας Πανταζής αναλαμβάνει να εξιχνιάσει τον φόνο του φίλου του Στέφανου Δενδρινού, αντιπρύτανη του πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης. Ο Στέφανος, σύμβολο της αντίστασης κατά της χούντας, βρίσκεται μπλεγμένος στη δίνη ενός σκανδάλου. Ο ανακριτής τον καλεί για κατάθεση, με την κατηγορία της υπεξαίρεσης κονδυλίων του πανεπιστημίου που προορίζονταν για την έρευνα.

Η ηθική χρεοκοπία της γενιάς της μεταπολίτευσης, που ξεκίνησε με την ωραία ματαιοδοξία να αλλάξει τον κόσμο και διαλύθηκε σε μια μπελ επόκ της κατανάλωσης, η Ελλάδα της παρακμής και της διαφθοράς αποτελούν τον κύριο θεματικό άξονα του βιβλίου. Είναι μια απόπειρα βιογραφίας του Στέφανου και της χαμένης γενιάς του, που νικήθηκε από τη ζωή. Άντεξε τον φάλαγγα και τον βούρδουλα, αλλά λύγισε στο βελούδινο χέρι.

Ταυτόχρονα, οι ποικίλες εκδοχές της έννοιας της πατρίδας, η διαμάχη Ανατολής-Δύσης που διατρέχει την ελληνική φυσιογνωμία, η φρίκη της βίας στην ιστορία του 20ού αιώνα είναι μερικά από τα προβλήματα που φωτίζει το μυθιστόρημα. Στο βάθος αντηχούν αναφορές σε επεισόδια της ομηρικής Οδύσσειας, αλλά και του Οδυσσέα του Τζόυς από τον οποίο το Όνειρο του Οδυσσέα δανείζεται την πρώτη γραμμή.

ΤΙ ΕΓΡΑΨΕ Ο ΤΥΠΟΣ

Η ανάμειξη των αφηγηματικών φωνών και οι σποραδικές απομακρύνσεις από την «ευθύγραμμη» παραδοσιακή διήγηση υποβάλλουν μία σύνθετη και πολύμορφη πραγματικότητα, που εγκιβωτίζει την περιπλοκότητα τόσο της εξατομικευμένης ανθρώπινης ύπαρξης όσο και της κοινωνίας ως δυναμικής. Η πολιτική δράση και ο έρωτας συμβάλλουν στην οικονομία της αφήγησης και στη σφαιρική σκιαγράφηση των λογοτεχνικών χαρακτήρων. Επίσης, μέσα από την εκτύλιξη της πλοκής αναδεικνύεται το αστικό τοπίο της Θεσσαλονίκης και αρκετές λεπτομέρειές του, ακριβώς γιατί η Θεσσαλονίκη συγκροτεί το σκηνικό του μυθιστορήματος. Επειδή η πόλη υποβάλλεται ως διακριτικό φόντο και δεν επιβάλλεται με κραυγαλέες περιγραφές, τελικώς ανορθώνεται με τους δρόμους, τις πλατείες, τα στέκια, την ανθρωπογεωγραφία της, το δύσκολο παρόν της και το βαρύ παρελθόν της.

Δημήτρης Κόκορης, Η ΑΥΓΗ

Περισσότερες κριτικές για το βιβλίο θα βρείτε ΕΔΩ

<<http://www.biblionet.gr/main.asp?page=showbook&bookid=170765>>

<<http://www.metaixmio.gr/products/1774--.aspx>>

Για το βιβλίο «Απόψε δεν έχουμε φίλους»

Δεκέμβριος 2008: Πορείες και συνθήματα. Μια μεγάλη φωτιά σε μια μεγάλη σχολή. Και μια φράση που εκτοξεύεται με δύναμη: Απόψε δεν έχουμε φίλους.

Οκτώβριος 1981-1989: Ένας ανυποψίαστος –μα αποφασισμένος– ιστορικός ερευνά το απαγορευμένο θέμα των δωσίλογων και τις γερμανοφασιστικές οργανώσεις στην πόλη της Θεσσαλονίκης. Από παντού, πέφτουν να τον φάνε.

1934-1944: Ναζιστική Γερμανία, κατεχόμενη Θεσσαλονίκη. Εβραίοι, Έλληνες, Γερμανοί. Μαυραγορίτες, κατηχητικά, φυλακές και συσσίτια. Προδότες και πατριώτες.

Ένα μυθιστόρημα για τρεις γενιές Ελλήνων που προσπαθούν να ζήσουν τη ζωή τους, την ώρα που η Ιστορία δείχνει τα δόντια της. Γονείς και παιδιά, φοιτητές, μαθητές, πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, μπακάληδες και αλάνια, γιαγιάδες και υπάλληλοι,

συνδικαλιστές και ουδετερόφιλοι μαθαίνουν μια και καλή πως πρώτα κοιτάς πού χύθηκε το αίμα σου και ύστερα διαλέγεις πλευρά.
Ποια είναι η σωστή και ποια η λάθος απόφαση, όταν ο κόσμος γύρω καίγεται; Πώς τσακίζεται η θεωρία στην πράξη; Και ποιος μας βεβαίωσε, παρακαλώ, πως αυτή η χώρα ποτέ δεν πεθαίνει;

ΤΙ ΕΓΡΑΨΕ Ο ΤΥΠΟΣ

Με το Απόψε δεν έχουμε φίλους η από καιρό αναμενόμενη λογοτεχνική ενηλικίωση της Σοφίας Νικολαΐδου είναι επιτέλους γεγονός. [...] Η Νικολαΐδου, με ζηλευτή οικονομία έκφρασης (κάτι πολύ σπάνιο στα μυθιστορήματα που βγαίνουν σήμερα στη χώρα μας), κατορθώνει μια δύσκολη αφηγηματική σύνθεση, η οποία καλύπτει χρονικά μισόν αιώνα νεότερης ελληνικής Ιστορίας, μοιράζει την προσοχή της σε πολύ διαφορετικούς ανθρώπους διαφορετικών γενεών και συμπλέκει με πειστικό τρόπο τις τύχες τους σ' έναν μύθο-σχόλιο για τις σχέσεις Ιστορίας, πολιτικής ταυτότητας και προσωπικού ήθους στην ειδική περίπτωση της σύγχρονης ελληνικής εμπειρίας.

Δημοσθένης Κούρτοβικ, ΤΑ ΝΕΑ (Βιβλιοδρόμιο)

Περισσότερες κριτικές για το βιβλίο θα βρείτε ΕΔΩ

<<http://www.biblionet.gr/main.asp?page=showbook&bookid=152246>>

Πατήστε ΕΔΩ <<http://www.youtube.com/watch?v=e-46QEuz5yw>> για να δείτε ένα βίντεο με τη συγγραφέα στο οποίο μιλάει για το βιβλίο της.

<<http://www.metaixmio.gr/products/1907--.aspx>>

Για το βιβλίο «Τα παιδιά του Κάιν»

Οι έφηβοι του '79 μεγάλωσαν, κοντεύουν τα πενήντα. Καλοζωισμένοι, καλοντυμένοι, καλλιεργημένοι, μάλλον ευκατάστατοι - μοιάζει να μην τους λείπει τίποτε. Τότε γιατί επιστρέφουν στην παραλία; Τι περιμένουν να βρουν; Το τριήμερο του Αγίου Πνεύματος δεν μπορεί παρά να αποτελεί απλώς ένα πρόσχημα, καθώς το Καινούργιο από ψαροχώρι, έχει μεταμορφωθεί σ' ένα ακόμα άχαρο τουριστικό θέρετρο. Μιας και τις ίδιες μέρες το χωριό φιλοξενεί ένα πανευρωπαϊκό σεμινάριο σεναρίου, ας το θέσουμε με όρους αστυνομικής ταινίας β' διαλογής: οι έφηβοι του '79 επιστρέφουν όπως ο δολοφόνος στον τόπο του εγκλήματος... Η ευδαιμονία των χρόνων που μεσολάβησαν δεν ήταν παρά στάχτη στα μάτια. Για να θολώσουν τα κίνητρα και να ξεχαστεί το θύμα...

ΤΙ ΕΓΡΑΨΕ Ο ΤΥΠΟΣ

Ο Παναγιωτόπουλος επιστρέφει στο λογοτεχνικό προσκήνιο δίνοντας ένα ηχηρό χαστούκι σε αυτόν τον κόσμο που υπηρέτησε το εφήμερο, αλλά και σε όσους (όπως ο ίδιος - το παραδέχεται) επιδίδονταν μακάριοι στον σχολιασμό από μακριά.

Μικέλα Χαρτουλάρη, ΤΑ ΝΕΑ (Βιβλιοδρόμιο)

Το μυθιστόρημα του Παναγιωτόπουλου αποτελεί μια πυκνή ανατομία της κρίσης χωρίς να την κατονομάζει ούτε μία φορά. Ίσως επειδή δεν γράφτηκε γι' αυτήν (αλλά την πέτυχε διάνα), ίσως επειδή δεν χρειάζονται οι κατονομασίες, ίσως επειδή η λογοτεχνία δεν έχει ανάγκη να επικαιροποιεί στο έπακρο τα πραγματικά συστατικά της - και όταν δεν το κάνει, βγάζει διαμάντια.

Βαγγέλης Χατζηβασιλείου, ΤΟ ΒΗΜΑ της Κυριακής

Περισσότερες κριτικές για το βιβλίο θα βρείτε ΕΔΩ

<<http://www.biblionet.gr/main.asp?page=showbook&bookid=171259>>

Πατήστε ΕΔΩ <<http://www.metaixmio.gr/products/1907--.aspx>> για να δείτε ένα βίντεο με τον συγγραφέα στο οποίο μιλάει για το βιβλίο του.

<http://www.metaixmio.gr/images/authos_photos/karagiannis_130.jpeg>

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Ο Μάκης Καραγιάννης γεννήθηκε στις Γούλες Κοζάνης το 1958. Σπούδασε μαθηματικά και ζει στη Θεσσαλονίκη. Είναι συνεκδότης του περιοδικού Παρέμβαση και συμμετείχε στη διεύθυνσή του (1988-1993). Έχει εκδώσει τη μελέτη Η αισθητική της ιθαγένειας (2001), τη συλλογή διηγημάτων Ο Καθρέφτης και το Πρίσμα (2007) και ασκεί συστηματικά κριτική βιβλίου από τις στήλες της εφημερίδας Η ΑΥΓΗ. Περισσότερα για τον συγγραφέα στο mkaragiannis.blogspot.com.

<http://www.metaixmio.gr/images/authos_photos/SOFIA_Nikolaidou2_130.jpg>

Η Σοφία Νικολαΐδου έχει εκδώσει μυθιστορήματα (Ο μωβ μαέστρος, Πλανήτης Πρέσπα), συλλογές διηγημάτων (Ξανθιά πατημένη, Ο φόβος θα σε 'βρει και θα 'σαι μόνος), μελέτες και μεταφράσεις. Σπούδασε κλασική φιλολογία και αξιοποίηση των Τεχνολογιών της Πληροφορίας και της Επικοινωνίας για τη διδασκαλία της λογοτεχνίας (διδακτορική διατριβή). Διδάσκει δημιουργική γραφή στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας. Διηγήματά της έχουν μεταφραστεί σε οκτώ γλώσσες. Από το 2001 συνεργάζεται με την εφημερίδα Τα Νέα για θέματα που αφορούν το βιβλίο. Ο δικτυακός της τόπος είναι: www.snikolaidou.gr

<http://www.metaixmio.gr/images/authos_photos/NIKOS_PANAGIOTOPOYLOS_130.jpg>

Ο Νίκος Παναγιωτόπουλος γεννήθηκε το 1963. Σπούδασε Τεχνολόγος Μηχανικός, εργάστηκε ως δημοσιογράφος αλλά από το 1991 στράφηκε στο σενάριο και την πεζογραφία. Για την ταινία Απόντες του Νίκου Γραμματικού, τιμήθηκε με το βραβείο σεναρίου στο 37ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης το 1996. Ενεργό μέλος της Ένωσης Σεναριογράφων Ελλάδας, διδάσκει σενάριο σε σεμινάρια και σε προγράμματα σπουδών κινηματογράφου. Ποιήματα και διηγήματά του έχουν διακριθεί σε διαγωνισμούς. Τα παιδιά του Κάιν είναι το πέμπτο βιβλίο του. Προηγήθηκαν η συλλογή διηγημάτων Η ενοχή των υλικών (1997) που τιμήθηκε με το Βραβείο Μ. Ράλλη για πρωτοεμφανιζόμενους συγγραφείς και τα μυθιστορήματα Ο Ζίγκι απ' τον Μάρφαν (1998), Το γονίδιο της αμφιβολίας (1999) και Αγιογραφία (2003). Ο Ζίγκι μεταφράστηκε στα ιταλικά, η Αγιογραφία στα γαλλικά και τα γερμανικά, ενώ Το γονίδιο έχει μεταφραστεί σε επτά ξένες γλώσσες. Ο δικτυακός του τόπος είναι:

www.nicospanayotopoulos.gr <<http://www.nicospanayotopoulos.gr>> .